

International Science Group

ISG-KONF.COM

IV

**INTERNATIONAL SCIENTIFIC
AND PRACTICAL CONFERENCE
«TECHNOLOGIES, THEORIES AND DEVELOPMENTS:
MODERN SCIENTIFIC TEACHING»**

Valencia, Spain

September 23-26, 2025

ISBN 979-8-89814-218-6

DOI 10.46299/ISG.2025.2.4

TECHNOLOGIES, THEORIES AND DEVELOPMENTS: MODERN SCIENTIFIC TEACHING

Proceedings of the IV International Scientific and Practical Conference

Valencia, Spain
September 23-26, 2025

UDC 01.1

The 4th International scientific and practical conference “Technologies, theories and developments: modern scientific teaching” (September 23-26, 2025) Valencia, Spain. International Science Group. 2025. 183 p.

ISBN – 979-8-89814-218-6

DOI – 10.46299/ISG.2025.2.4

EDITORIAL BOARD

<u>Pluzhnik Elena</u>	Professor of the Department of Criminal Law and Criminology Odessa State University of Internal Affairs Candidate of Law, Associate Professor
<u>Liudmyla Polyvana</u>	Department of accounting, Audit and Taxation, State Biotechnological University, Kharkiv, Ukraine
<u>Mushenyk Iryna</u>	Candidate of Economic Sciences, Associate Professor of Mathematical Disciplines, Informatics and Modeling. Podolsk State Agrarian Technical University
<u>Prudka Liudmyla</u>	Odessa State University of Internal Affairs, Associate Professor of Criminology and Psychology Department
<u>Marchenko Dmytro</u>	PhD, Associate Professor, Lecturer, Deputy Dean on Academic Affairs Faculty of Engineering and Energy
<u>Harchenko Roman</u>	Candidate of Technical Sciences, specialty 05.22.20 - operation and repair of vehicles.
<u>Belei Svitlana</u>	Ph.D., Associate Professor, Department of Economics and Security of Enterprise
<u>Lidiya Parashchuk</u>	PhD in specialty 05.17.11 "Technology of refractory non-metallic materials"
<u>Levon Mariia</u>	Candidate of Medical Sciences, Associate Professor, Scientific direction - morphology of the human digestive system
<u>Hubal Halyna</u> <u>Mykolaivna</u>	Ph.D. in Physical and Mathematical Sciences, Associate Professor

РОЗВИТОК КОРПОРАТИВНОГО УПРАВЛІННЯ В УКРАЇНІ У КОНТЕКСТІ ПЕРЕХОДУ ВІД КЛАСИЧНИХ МОДЕЛЕЙ ДО СУЧАСНИХ ПРАКТИК

Засць Микола Артемович

кандидат економічних наук, доцент
кафедри економіки та менеджменту
Придунайська філія ПрАТ
«ВНЗ Міжрегіональна Академія управління персоналом»

Боденчук Павло Сергійович

викладач кафедри економіки та менеджменту
Придунайська філія ПрАТ
«ВНЗ Міжрегіональна Академія управління персоналом»

Сарlachан Наталя Валеріївна

викладач кафедри економіки та менеджменту
Придунайська філія ПрАТ
«ВНЗ Міжрегіональна Академія управління персоналом»

Корпоративне управління є одним із ключових чинників забезпечення ефективності функціонування підприємств у сучасних умовах глобальної економіки. Для України питання розвитку системи корпоративного управління набуває особливої актуальності у зв'язку з необхідністю підвищення конкурентоспроможності національних компаній, інтеграцією у європейський економічний простір та зміцненням інституційної довіри. За думкою Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, «корпоративне управління спрямоване на збалансування інтересів учасників корпоративних відносин, ефективне використання ресурсів та підвищення інвестиційної привабливості підприємств» [1]. Становлення корпоративного управління в Україні відбувалося під впливом як класичних світових моделей, так і специфіки трансформаційної економіки, що зумовлює потребу у дослідженні динаміки його розвитку та перспектив удосконалення..

У світовій практиці корпоративного управління сформувалися кілька класичних моделей, які стали фундаментом для подальших управлінських трансформацій. Серед них найбільш поширеними є англо-американська, континентальна (німецько-європейська) та азійська. Їхнє виникнення зумовлено історичними особливостями розвитку національних економік, структурою власності та правовими традиціями. Таблиця 1 узагальнює ключові характеристики цих моделей.

Таблиця 1.
Класичні моделі корпоративного управління

Модель	Ключові характеристики	Приклади країн застосування
Англо-американська	Орієнтація на акціонерів; розвинуті фондові ринки; активна роль незалежних директорів; висока прозорість	США, Велика Британія, Канада
Континентальна (німецько-європейська)	Баланс інтересів власників, працівників та держави; дворівнева структура управління (правління і наглядова рада); значна роль банків	Німеччина, Франція, Австрія
Азійська	Орієнтація на групові інтереси та корпоративну культуру; вплив сімейних і державних структур; слабший фондовий ринок	Японія, Південна Корея, Китай

Джерело: узагальнено автором на основі [2].

Ці моделі визначають пріоритети та механізми прийняття управлінських рішень, формують корпоративну культуру й взаємодію між стейкхолдерами. Вони не є універсальними, але демонструють різні підходи до організації управління.

За висловлюванням Дихніча, «корпоративне управління визначається національними традиціями та особливостями правових систем, проте базується на спільних міжнародних принципах, що забезпечують прозорість і підзвітність» [2]. Саме тому аналіз моделей дозволяє зрозуміти, які елементи можуть бути імплементовані в Україні з урахуванням її економічних та інституційних особливостей.

Формування системи корпоративного управління в Україні почалося на початку 1990-х років у період трансформації командно-адміністративної економіки до ринкової. Важливим чинником цього процесу стало масове роздержавлення та приватизація, які зумовили появу великої кількості акціонерних товариств. Однак, на відміну від розвинутих країн, корпоративні інститути в Україні створювалися практично з нуля, що призвело до численних проблем у регулюванні відносин власності та управління.

Особливістю перших етапів розвитку корпоративного управління була низька ефективність ринку капіталу та слабка інституційна база. Контроль над підприємствами часто зосереджувався в руках вузького кола осіб, що обмежувало права міноритарних акціонерів і створювало ризики корпоративних конфліктів.

У подальшому почалися процеси поступового удосконалення законодавчої бази, створення Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, а також імплементції принципів прозорості та підзвітності. Проте навіть у сучасних умовах залишається актуальним питання узгодження національної практики з міжнародними стандартами.

За думкою Волошко, «корпоративне управління в умовах глобалізації міжнародних економічних відносин розглядається як модель становлення та

розвитку, що поєднує внутрішні інституційні особливості з міжнародними тенденціями» [3]. Це твердження підкреслює, що становлення української системи корпоративного управління не можна розглядати ізольовано, оскільки вона є частиною загальносвітового процесу розвитку корпоративних відносин.

Система корпоративного управління в Україні перебуває на етапі активної трансформації, що зумовлено інтеграцією у світовий економічний простір, посиленням ролі інвесторів та необхідністю дотримання європейських стандартів. За останні роки відбулося оновлення законодавчої бази, зокрема у сфері захисту прав акціонерів, розкриття інформації та функціонування наглядових рад. Водночас зростає роль незалежних директорів, які забезпечують дотримання принципів прозорості та підзвітності.

Попри позитивні зміни, значна частина українських підприємств і досі стикається з труднощами у впровадженні ефективних механізмів корпоративного управління. Основними проблемами залишаються формальний характер дотримання стандартів, слабка культура корпоративних відносин та недостатня увага до захисту інтересів міноритарних акціонерів.

Водночас можна спостерігати поступове зростання уваги до оцінки якості корпоративного управління, що стає важливим фактором для інвестиційної привабливості компаній. Як зазначають Бочарова та Даниленко, «аналіз та оцінка якості корпоративного управління дозволяють не лише визначити його ефективність, а й виявити ризики, що перешкоджають розвитку підприємства» [4]. Це свідчить про необхідність формування нових підходів до управління, орієнтованих на довгострокову стійкість та конкурентоспроможність бізнесу.

Незважаючи на поступове вдосконалення системи корпоративного управління в Україні, існує низка проблем, що обмежують її ефективність. Однією з ключових є недостатній рівень прозорості корпоративних відносин, що знижує довіру інвесторів. Поширеним явищем залишаються конфлікти інтересів між мажоритарними та міноритарними акціонерами, слабка захищеність прав останніх, а також обмежені можливості судового захисту.

Серед важливих викликів варто відзначити формальний характер упровадження принципів корпоративного управління на багатьох підприємствах. Часто норми та процедури залишаються лише декларативними, що не забезпечує їхньої реальної дії. Додатковим фактором є низька корпоративна культура та відсутність належної підзвітності керівних органів.

Таблиця 2.

Основні проблеми корпоративного управління в Україні

Проблема	Характеристика	Наслідки
Низька прозорість	Обмежений доступ до фінансової та нефінансової інформації	Зниження інвестиційної привабливості, ризику маніпуляцій
Конфлікти інтересів	Домінування мажоритарних акціонерів над міноритарними	Обмеження прав власності, корпоративні конфлікти
Формалізм у впровадженні	Декларативність стандартів без практичної реалізації	Втрата довіри до системи управління
Слабка корпоративна культура	Низька роль незалежних директорів, відсутність етики	Корупційні ризику, неефективність контролю

Джерело: узагальнено автором на основі [5].

Як зазначають Залюбовська, Фурман та Грущенко, «корпоративне управління в сучасних реаліях стикається з проблемами невідповідності міжнародним стандартам та відсутності механізмів ефективного контролю» [5]. Це підтверджує, що подолання наявних бар'єрів можливе лише за умови поєднання законодавчих реформ із розвитком інституційної культури управління.

Розвиток корпоративного управління в Україні відбувається в контексті поступової інтеграції у європейський економічний простір. У цьому процесі важливу роль відіграє адаптація міжнародних стандартів, зокрема принципів ОЕСР та рекомендацій Світового банку, що визначають базові орієнтири прозорості, підзвітності та захисту прав інвесторів. Вони спрямовані на формування ефективних механізмів корпоративного контролю, зниження конфліктів інтересів та забезпечення довіри до корпоративного сектору.

Українські підприємства дедалі активніше впроваджують сучасні механізми корпоративного управління, такі як створення незалежних наглядових рад, посилення внутрішнього контролю та застосування практик корпоративної соціальної відповідальності. Водночас важливо враховувати національні інституційні особливості та рівень розвитку економіки, що впливають на швидкість та якість інтеграційних процесів.

За висловлюванням Дідура і Молдуна, «методологічні основи корпоративного управління мають ґрунтуватися на поєднанні міжнародних стандартів і специфіки національного бізнес-середовища» [6]. Це означає, що успішна адаптація можлива лише у разі синтезу кращих зарубіжних практик із власними потребами українських компаній.

Подальший розвиток корпоративного управління в Україні безпосередньо пов'язаний із процесами євроінтеграції, цифровізації бізнесу та зростанням вимог до прозорості корпоративних відносин. Очікується посилення ролі незалежних директорів, впровадження сучасних механізмів внутрішнього контролю та зростання значення нефінансової звітності, що враховує екологічні, соціальні та управлінські фактори (ESG). Важливим напрямом також є

удосконалення механізмів захисту прав міноритарних акціонерів і створення інституційних умов для ефективного врегулювання корпоративних конфліктів.

Важливу роль у цьому процесі відіграватиме подальше вдосконалення нормативної бази, узгодженої з міжнародними принципами корпоративного управління. За визначенням Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, корпоративне управління в Україні покликане «створювати умови для ефективного використання ресурсів та забезпечення довгострокової стабільності підприємств» [1]. Це вказує на необхідність формування такої моделі управління, яка б не лише відповідала міжнародним стандартам, а й сприяла сталому розвитку українського бізнесу в умовах глобальної конкуренції.

Аналіз розвитку корпоративного управління в Україні засвідчив, що цей процес має складний і багатовимірний характер. Витоки сучасної системи сягають періоду трансформації економіки після здобуття незалежності, коли формування корпоративних відносин відбувалося на основі приватизаційних процесів та слабкої інституційної бази. Поступово національна модель почала набувати рис, властивих світовим підходам, проте зберегла власні особливості, що визначають специфіку її функціонування.

Сьогодні система корпоративного управління в Україні перебуває у стані модернізації, що проявляється в оновленні законодавчої бази, запровадженні інституту незалежних директорів та зростанні уваги до принципів прозорості та підзвітності. Разом із тим вона стикається з низкою проблем, серед яких найбільш актуальними є конфлікти інтересів між учасниками корпоративних відносин, формалізм у впровадженні стандартів та низька корпоративна культура.

Подолання цих викликів можливе завдяки адаптації міжнародних стандартів корпоративного управління, гармонізації із європейськими практиками та розвитку національних інституцій. Перспективи полягають у зміцненні довіри інвесторів, посиленні ролі корпоративної соціальної відповідальності та орієнтації на довгострокову стійкість бізнесу.

Отже, розвиток корпоративного управління в Україні у контексті переходу від класичних моделей до сучасних практик є необхідною умовою підвищення конкурентоспроможності підприємств та інтеграції у глобальну економічну систему.

Список літератури

1. Принципи корпоративного управління. Рішення Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку України № 955 від 22.07.2014. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/vr955863-14#n13>
2. Дихніч Д. Міжнародні та національні особливості принципів корпоративного управління // Вісник Хмельницького національного університету. Економічні науки. 2022. № 6. Т. 2. С. 209–213.
3. Волошко Н. О. Корпоративне управління в умовах глобалізації міжнародних економічних відносин: модель становлення та розвитку //

- Економіка та держава. 2021. № 12. С. 54–58. DOI: <https://doi.org/10.32702/2306-6806.2021.12.54>
4. Бочарова Н. А., Даниленко К. О. Аналіз та оцінка якості корпоративного управління підприємством // Review of transport economics and management. 2023. Iss. 10 (26). DOI: <https://doi.org/10.15802/rtem2023/300139>
 5. Залюбовська С. С., Фурман С. С., Грущенко О. А. Теоретичні аспекти розвитку корпоративного управління в сучасних реаліях // Сталий розвиток економіки. 2023. № 2 (47). С. 70–76.
 6. Дідур Г., Молдун І. Методологічні основи корпоративного управління підприємством // Економіка та суспільство. 2024. № 67. URL: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-67-87>

TABLE OF CONTENTS

CHEMICAL TECHNOLOGIES AND ENGINEERING		
1.	Корчак М.М. АНАЛІЗ ЕНЕРГЕТИЧНИХ ПОКАЗНИКІВ ПОДРІБНЮВАЧА РЕШТОК КУКУРУДЗИ	8
COMPUTER SCIENCE		
2.	Brown J. GOVAI: TRANSPARENT LARGE LANGUAGE MODEL FRAMEWORKS FOR POLICY ANALYSIS AND REGULATORY DECISION SUPPORT	15
3.	Martinez L. EDUAI: A TRUSTWORTHY FRAMEWORK FOR AUTOMATED STUDENT ASSESSMENT AND PERSONALIZED TUTORING	17
4.	Podshyvalova O.. REVIEW OF THE METHODS OF CLASSIFICATION OF YOGA EXERCISES IMPLEMENTED BY MACHINE LEARNING AND NEURAL NETWORKS	19
5.	Suprun A. ARCHITECTURAL FEATURES OF MODERN LARGE LANGUAGE MODELS	23
6.	Єлі М.Я., Байбуз О.Г. МЕТОДИ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ РОЗПОДІЛУ РЕСУРСІВ У ХМАРНИХ ОБЧИСЛЕННЯХ: ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ АЛГОРИТМІВ	27
7.	Єлі М.Я., Байбуз О.Г. ОПТИМІЗАЦІЯ РОЗПОДІЛУ РЕСУРСІВ У ХМАРНИХ ОБЧИСЛЕННЯХ: ПІДХОДИ ТА ЕФЕКТИВНІСТЬ АЛГОРИТМІВ	29
8.	Вакульчик С.О., Байбуз О.Г. ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ МЕТОДУ АНАЛІТИЧНОЇ ІЄРАРХІЇ ШЛЯХОМ ІНТЕГРАЦІЇ З НЕЧІТКОЮ ЛОГІКОЮ	31
9.	Вакульчик С.О., Байбуз О.Г. ПРАКТИЧНА ІМПЛЕМЕНТАЦІЯ ГІБРИДНОЇ FANP-СИСТЕМИ ТА ЕМПІРИЧНА ВЕРИФІКАЦІЯ ЇЇ ПЕРЕВАГ ДЛЯ БАГАТОКРИТЕРІАЛЬНОГО ПРИЙНЯТТЯ РІШЕНЬ	33

10.	Водотика Я., Яковлева О.В. СТРУКТУРНИЙ ПІДХІД ДО РОЗПІЗНАВАННЯ ЗОБРАЖЕНЬ НА ОСНОВІ КЛАСТЕРИЗАЦІЇ КЛЮЧОВИХ ТОЧОК	35
11.	Голубов В.Р., Молчанов А.О. СИСТЕМА АВТОМАТИЗАЦІЇ ЖИТЛОВОГО ПРИМІЩЕННЯ ЗА КОНЦЕПЦІЄЮ "РОЗУМНИЙ БУДИНОК" З ІНТЕГРАЦІЄЮ МОДУЛІВ ІОТ ТА АІ-ПОМІЧНИКОМ	39
12.	Колева А.М., Апенько Н.В. УТИЛІТА ДЛЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КОНФІДЕНЦІЙНОСТІ ФАЙЛІВ СИСТЕМИ WINDOWS	41
13.	Колісниченко М. РОЛЬ ПРОЦЕДУРНИХ ГЕНЕРАТИВНИХ МЕТОДІВ У СТВОРЕННІ ОПТИМІЗОВАНИХ 3D-МОДЕЛЕЙ ДЛЯ ІГОР	44
14.	Нечаєва Я. АНАЛІЗ ОСОБЛИВОСТЕЙ МЕТОДІВ РОЗПІЗНАВАННЯ ІМЕНОВАНИХ СУТНОСТЕЙ ДЛЯ ТЕКСТІВ СТРАХОВОГО СЕКТОРУ	48
15.	Фещенко О.О., Марченко Н.Б. ЗАСТОСУВАННЯ РІВНІВ ДЕТАЛІЗАЦІЇ ДЛЯ ПІДВИЩЕННЯ ПРОДУКТИВНОСТІ 3D-СЦЕН	51
16.	Харченко В.В., Любченко В.А. АНАЛІЗ СУЧАСНИХ ПІДХОДІВ ДЕТЕКЦІЇ ТА РОЗПІЗНАВАННЯ ТЕКСТУ НА ЗОБРАЖЕННЯХ	54
COMPUTER-INTEGRATED TECHNOLOGIES		
17.	Михайленко В.В., Марченко Н.Б. ІНТЕЛЕКТУАЛЬНІ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ ЯК ОСНОВА КОМП'ЮТЕРНО-ІНТЕГРОВАНІХ ТЕХНОЛОГІЙ	60
CONSTRUCTION AND CIVIL ENGINEERING		
18.	Burda Y., Vanian A. QUALITY CONTROL IN HEAT, GAS SUPPLY, AND VENTILATION SYSTEMS: ENSURING ENERGY EFFICIENCY, RELIABILITY, AND SUSTAINABILITY IN CONSTRUCTION	62

EARTH SCIENCES		
19.	Борисенко В.В., Щука Д.О., Чередниченко І.В. ЕКОЛОГІЧНІ НАСЛІДКИ РУЙНУВАННЯ КАХОВСЬКОЇ ГЕС: АНАЛІЗ ЗМІН ГІДРОЛОГІЧНОГО РЕЖИМУ, МІКРОКЛІМАТУ ТА РОЗВИТКУ ЕРОЗІЙНИХ ПРОЦЕСІВ. ЕКОНОМІЧНІ АСПЕКТИ	67
ECONOMY		
20.	Койбагарова А.Ж. ҚР ШАҒЫН БИЗНЕС КӘСІПОРЫНДАҒЫ ҚАРЖЫЛЫҚ МЕНЕДЖМЕНТ ЖӘНЕ ОНЫ ҰЙЫМДАСТЫРУ ЕРЕКШЕЛІКТЕРІ	73
EDUCATION		
21.	Hnatiak I., Sukhorska N., Andreichuk Y., Hnatiak O. ASPECTOS DE LA RENOVACIÓN DE LA INFRAESTRUCTURA DE ESQUÍ EN LA CABECERA DEL RÍO PRUT	79
22.	Іовхімчук Н.В., Березюк Б.Р. ПРОБЛЕМА ФОРМУВАННЯ У МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ ЕСТЕТИЧНОЇ ОЦІНКИ ХУДОЖНЬОГО ТВОРУ	81
23.	Здіховська Т.В., Лешків К.В. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ЗБАГАЧЕННЯ МОВЛЕННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ ЕТНОКУЛЬТУРОЗНАВЧОЮ ЛЕКСИКОЮ	90
24.	Казачінер О.С., Бойчук Ю.Д. ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНИЙ КОНСИЛІУМ ЯК СТРАТЕГІЯ СУПРОВОДУ ДІТЕЙ З ОСОБЛИВИМИ ОСВІТНИМИ ПОТРЕБАМИ	95
25.	Олефір Н.В. ТЕОРЕТИКО-МЕТОДИЧНІ ЗАСАДИ НАЦІОНАЛЬНО- ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ ЗДОБУВАЧІВ В ЗАКЛАДАХ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ	102
26.	Соколовська Г.В., старший В. ЗАДАЧІ З ПРАКТИЧНИМ ЗМІСТОМ У МАТЕМАТИЧНІЙ ПІДГОТОВЦІ ФАХІВЦІВ МОРСЬКОЇ ГАЛУЗІ	105

GEOLOGY		
27.	Ішков В.В., Дрешпак О.С., Колчев К.М., Березняк О.О., Чечель П.О. СТРАТИГРАФІЯ ТОРФ'ЯНИХ ВІДКЛАДІВ УКРАЇНИ: ВИКЛИКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ІНТЕГРАЦІЇ В ГЛОБАЛЬНІ ПАЛЕОКЛІМАТИЧНІ РЕКОНСТРУКЦІЇ	108
HISTORY AND ARCHAEOLOGY		
28.	Тимченко В.М. ОПИС-РОЗПОДІЛ МАЙНА БЕКМУРЗИ АГИ З ЕЯЛЕТУ КЕФЕ ОСМАНСЬКОЇ ІМПЕРІЇ (1675 Р. ВІД Р. Х.)	120
MANAGEMENT		
29.	Rechun O., Pavlus K. EVOLUTION OF TRADE DEVELOPMENT IN UKRAINE	130
30.	Заєць М.А., Боденчук П.С., Сарлачан Н.В. РОЗВИТОК КОРПОРАТИВНОГО УПРАВЛІННЯ В УКРАЇНІ У КОНТЕКСТІ ПЕРЕХОДУ ВІД КЛАСИЧНИХ МОДЕЛЕЙ ДО СУЧАСНИХ ПРАКТИК	132
MARKETING		
31.	Panasiuk Y. THE ROLE OF FLEXIBLE EMERGENCY DECISION-MAKING SYSTEM IN THE MARKETING CONSULTING PROCESS	138
MEDICINE		
32.	Zaylobov A. LASER ABLATION AS A MINIMALLY INVASIVE ALTERNATIVE TO SURGERY IN THE MANAGEMENT OF BENIGN THYROID NODULES: CLINICAL EFFECTIVENESS AND LONG-TERM OUTCOMES	142
33.	Іванова О.О., Харіна М.В., Гонєць А.В. РОЛЬ МІГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ У ЗМІНІ СТРУКТУРИ СПАЛАХІВ ПОЛІОМІЄЛІТУ	144
34.	Алієв Р.Б., Шаповалова А.С., Алієв Р.Ф., Яшан К.О. ЕПІДЕМІОЛОГІЧНА СИТУАЦІЯ ПОЛІОМІЄЛІТУ ЧЕРЕЗ ПРИЗМУ ПАНДЕМІЇ КОРОНАВІРУСНОЇ ІНФЕКЦІЇ	148

35.	Коропець В.В., Лотиш Н.Г., Капліна Л.Є., Федін М.В., Папінко Р.М. ВПЛИВ ВІЙНИ НА ПСИХОЕМОЦІЙНИЙ СТАН, ПОВЕДІНКУ ТА СОМАТИЧНЕ ЗДОРОВ'Я ДІТЕЙ	152
36.	Рівіс О.Ю., Рівіс М.В. ОЦІНКА ЯКОСТІ КІСТКОВОЇ ТКАНИНИ В ПРОЦЕСІ ОРТОДОНТИЧНОГО ЛІКУВАННЯ ДОРОСЛИХ ПАЦІЄНТІВ	156
37.	Шаповалова А.С., Алієв Р.Ф., Гонєць А.В. ХІМІОРЕЗИСТЕНТНІСТЬ МЫСОВАСТЕРІУМ TUBERCULOSIS (MDR-TB ТА XDR-TB) ЕПІДЕМІОЛОГІЧНІ ВИКЛИКИ ТА СТРАТЕГІЇ КОНТРОЛЮ	159
OCCUPATIONAL SAFETY		
38.	Саньков П.М. ШЛЯХИ ЗМЕНШЕННЯ РІВНЕЙ ШУМУ ТА ЗАГАЗОВАНOSTІ НА ПЕРЕХРЕСТЯХ АВТОДОРИГ (ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ СТАНУ ПИТАННЯ В УКРАЇНІ ТА КРАЇНАХ ЄС)	163
PHARMACY		
39.	Шматенко О.П. МЕДИКАМЕНТОЗНО- РОСЛИННІ ВЗАЄМОДІЇ	171
PSYCHOLOGY		
40.	Петенок Є.П. ВПЛИВ СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖ НА ФОРМУВАННЯ ОСОБИСТОСТІ ПІДЛІТКА	175
41.	Шмідзен І.Ю. ВПЛИВ СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖ НА ПСИХІЧНЕ ЗДОРОВ'Я ОСОБИСТОСТІ	179